

A HŐS CINCÉR

Ébrednek a bogarak
A virágos kertben,
Katókának, pillangónak
Szárnya meg-meglebben.

Nyújtózkodik a cincér,
Ásít is hozzája:
– Tyú, de nagyot szundítottam,
Böske violája!

Milyen szépet álmodtam,
Dongó nénémasszony!
Tízrófnyire meg egy félre
Pödörtem a bajszom!

Lépkedtem is kényesen,
Mint egy generális;
Esze nélkül tisztelgett még
A szarvasbogár is.

"Éljen, éljen a cincér!"
Kiabálták rája.
S ezer kartács! Én lettem a
Bogarak királya!

Szarvasbogárt befogtam
A kocsimba lónak –
S az utamra mindenfelé
Virágokat szórtak.

... Ahogy mondja: a bokor
Ide-oda hajlik...
Palánk mellől nagy zümmögés,
Nagy zümmögés hallik.

Egyre jobban közeleg
Zümmögve, zümmögve...
S egy hatalmas szarvasbogár
Csap le a bokorra.

Tiszteleg a hőscincér
Kiabál is rája:
"Éljen, éljen a bogarak
Felséges királya!"